

Rozjímanie na prvú adventnú nedeľu (cyklus A)

Rozjímanie na prvú adventnú nedeľu (cyklus A). Navrhované témy sú: začínať každý deň odznova; opierať sa o Božiu milosť; dôverovať v Božiu pomoc.

DNES ZAČÍNAME obdobie Adventu, niekoľko dní očakávania, pretože vieme, že Ježišov príchod je blízko. Liturgia tejto nedele nás vyzýva, aby sme sa zamysleli nad svojím životom vzhľadom na tento Pánov príchod: „Prosíme ťa, všemohúci Bože, daj nám ochotu konať dobré skutky a

pomáhaj nám kráčať v ústrety
Kristovi tak, aby nás pri svojom
druhom príchode postavil po svojej
pravici a voviedol do nebeského
kráľovstva“[1]. Celá naša existencia
je časom čakania na ten veľký deň,
keď Ježiš príde, aby nás vzal k sebe.
Preto nás múdrosť Cirkvi v rámci
prípravy na toto stretnutie
povzbudzuje prosiť Boha o väčšiu
túžbu konať dobro. Svätý Pavol vo
svojom liste Rimanom píše: „Viete,
aký je čas, že už nadišla hodina, aby
ste sa prebudili zo sna. Veď teraz je
nám spása bližšie ako vtedy, keď sme
uverili“ (Rim 13, 11). Boh nám
zanechal tento náš svet ako
dedičstvo, chce, aby sme sa venovali
starostlivosti o svojich, povzbudzuje
nás, aby sme rozsievali dobro v
našom živote a okolo nás. Jedného
dňa - nevieme kedy - sa Pán vráti a
akú radosť prinesieme Kristovmu
srdcu, keď mu v ten deň vyjdeme v
ústrety! Kým ten čas príde, chceme

byť bdelí, lebo nepoznáme ani deň,
ani hodinu.

Tento Advent môže byť dobrým časom na to, aby sme sa zamysleli nad úlohami, ktoré nám Boh dal, a pozreli sa, ako ich plníme. Možno si popri vďačnosti za mnohé radosti uvedomíme, že sme niektoré aspekty zanedbali. Dnes sa môžeme rozhodnúť, že v týchto bodoch začneme odznova, podľa rady, ktorú často dával svätý Josemaría: „Začať odznova? Áno, začni odznova. Ja - a predstavujem si, že aj ty - začínam znova každý deň, každú hodinu, zakaždým, keď urobím skutok ľútosti, začínam znova“[2].

„BDEJTE TEDA, lebo neviete, v ktorý deň príde váš Pán“ (Mt 24, 42). Môže sa nám zdať, že táto Ježišova výzva má príliš naliehavý tón. Ale či to nie

je pravda? Život je krátky, čas plynie veľmi rýchlo a môže sa stať, že kvôli zbesilému tempu, v ktorom často žijeme, sa niektoré z hlavných aspektov našej existencie dostanú na vedľajšiu koľaj. Pán chce byť s nami, aby sme na neho nezabudli, a preto nás stále znova volá. Pozvanie bdieť je prejavom Božej vôle; je to spôsob, ako nás prebudiť, ak sme trochu zaspali. Ježiš nás pozýva, aby sme si znova vychutnali to, čo je podstatné.

„Bdejte“. Pán nás vyzýva, aby sme obnovili svoju túžbu po svätosti, aby sme sa vrátili k Bohu, čokoľvek je potrebné. Je to tá istá výzva, ktorú svätý Pavol adresuje Rimanom: „Oblečte si Pána Ježiša Krista; a o telo sa nestarajte podľa jeho žiadostí“ (Rim 13, 14). Stručne povedané, ide o hľadanie života „nie svetským spôsobom, ale evanjeliovým spôsobom: milovať Boha celou svojou bytosťou a milovať blížneho tak, ako ho miloval Ježiš,

teda v službe a sebadarovaní.
Chamtivosť po statkoch, túžba mať statky, neuspokojuje srdce, naopak, vyvoláva väčší hlad“[3].

Sám Ježiš sa nám ponúka ako dar na dosiahnutie tohto nového života. Keď sa pripravujeme na narodenie Dieťaťa Krista, môžeme rozjímať o týchto pravdách. Pán nás chce naplniť svojou milosťou. Tento adventný čas, čas očakávania, je príležitosťou otvoriť sa tomuto daru a prijať ho celým srdcom. Takto vyjde najavo najlepšia verzia nás samých, najlepšie „ja“ v každom z nás.

.....

NÁŠ ŽIVOT je dar od Boha. Počas Adventu, času osobitnej milosti, nám Cirkev stále znova pripomína túto pravdu: Boh má väčšiu cenu ako iné veci, ktoré dusia alebo zmenšujú lásku, veci, ktoré nakoniec zraňujú a

znehucujú. „V spoločnosti, ktorá často príliš myslí na blahobyť, nám viera pomáha pozrieť sa hore a objaviť skutočný rozmer našej vlastnej existencie. Ak sme nositeľmi Evanjelia, naše kroky po tejto zemi budú plodné“[\[4\]](#). Pozerať sa hore; znovuobjaviť skutočný rozmer nášho života; zanechať stopu a byť plodní v našom prechode na tejto zemi. Toto môže byť dobrý program na Advent.

Obrátenie je predovšetkým milosť: je to svetlo, aby sme videli a sila, aby sme chceli. Chceme hľadiť do Božej tváre, aby nás zachránil. Vieme, že naše limity nás neurčujú a že našou oporou je naopak nekonečná Božia sila. Pane, vkladáme do teba svoju dôveru. Musíme ti to povedať, lebo Boh si veľmi váži našu slobodu a čaká, že mu dovoľíme zúčastniť sa na našom živote. Ak ho o to požiadame, ak zveríme najťažšie úlohy do jeho rúk a ak sa budeme usilovať splniť tie úlohy, ktoré sú v našich silách, sme si

istí, že nám dá svoje svetlo a svoju silu.

S vedomím toho, kto je náš Pán, a jeho rady, aby sme boli bdelí, si chceme zachovať tento láskyplný postoj, aj keď sa niekedy v našich dňoch objaví únava. Spoliehame sa na Máriinu prítomnosť: ona vedela, ako žiť v bdelom očakávaní počas mesiacov Pánovho tehotenstva, a ona bude vedieť, ako nás udržať bdelych a radostných, začínajúc vždy znova, keď to bude potrebné, až do príchodu nášho Ježiša.

[1] *Rímsky misál*, prvá adventná nedeľa, modlitba dňa.

[2] Svätý Josemaría, *En diálogo con el Señor*, historicko-kritická edícia, s. 143.

[3] František, *Anjel Pána*, 4-VIII-2019.

[4] Fernando Ocáriz, článok „*Luz para ver, fuerza para querer*“, ABC, 18-IX-2018.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/meditation/prva-adventna-nedela-
cyklus-a/](https://opusdei.org/sk-sk/meditation/prva-adventna-nedela-cyklus-a/) (23.03.2026)